

WZÓR SYLABUSA W SZKOLE DOKTORSKIEJ NA UPJPII

I. Dane wypełniane przez jednostkę prowadzącą studia na podstawie zatwierdzonych planów studiów

Jednostka prowadząca: Szkoła Doktorska na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie

Dyscyplina: filozofia

***Nazwa szczegółowa przedmiotu w j. polskim (Nazwa w j. angielskim)**

dla przedmiotów obieralnych

Główne kierunki i szkoły filozoficzne
(Main philosophical trends and schools)

Kod przedmiotu pozostawić puste

Język

polski/angielski

Typ przedmiotu

moduł zajęć fakultatywnych

Przedmiot obieralny (tak/nie)

Tak

Rok studiów I, semestr II

Wymiar 30 wykład

Punkty ECTS - 1

Forma zaliczenia - zaliczenie z oceną

Prowadzący – o. dr hab. Marek Urban CSsR

Koordynator sylabusu – o. dr hab. Marek Urban CSsR

II. Dane wypełniane przez koordynatora sylabusu (prezentowane również na stronie internetowej UPJPII)

Wymagania wstępne:

Brak wymagań wstępnych

Cele:

Celem wykładu jest prezentacja podstawowych nurtów i szkół filozoficznych, znajomości zasadniczych pojęć i idei poszczególnych filozofów oraz wykrywania związków pomiędzy wspólnymi myślami, jak też umieszczenia danej myśli w perspektywie rozwoju historycznego i konfrontowania jej z rzeczywistością.

Treści kształcenia:

T.1. Filozofia starożytna i patrystyczna.

Szkoły pre-sokratejskie; początki antropologii - Sokrates; systemy starożytne - Platon i platonizm, Arystoteles i arystotelizm; filozofia hellenistyczna (sceptycyzm, epikureizm, stoicyzm, neoplatonizm); starożytna filozofia (i teologia) chrześcijańska; patrystyka (św. Augustyn)

T.2. Filozofia średniowieczna

Okres przygotowawczy (od Boecjusza do Eriugeny). Filozofia wczesnośredniowieczna (spory filozoficzno-teologiczne: św. Anzelm); rozkwit filozofii średniowiecznej (uniwersytety średniowieczne; systemy filozofii średniowiecznej: arystotelizm i augustynizm średniowieczny).

T.3. Filozofia nowożytna

Filozofia odrodzenia i filozofia XVII i XVIII wieku (od Kartezjusza do Kanta); filozofia romantyzmu i filozofia XIX i XX wieku (idealizm niemiecki, pozytywizm i neopozytywizm, pragmatyzm i ewolucjonizm)

Efekty uczenia się:

E_1. Wymienia i opisuje pojęcia związane z głównymi kierunkami i szkołami filozoficznymi w historii.

E_2. Rozumie i uzasadnia relacje pomiędzy poszczególnymi kierunkami i szkołami.

E_3. Wykorzystuje znajomość i argumentacje zarówno myśli chrześcijańskiej jak i refleksji filozoficznej do dyskusji o charakterze kulturowym, religijnym i społecznym i potrafi uzasadnić własne stanowisko.

E_4. Rozpoznaje podstawowe zagadnienia z historii myśli filozoficznej i umie je zastosować do rozumienia otaczającego go świata.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

Wykłady prowadzone są:

- w trybie tradycyjnym lub online poprzez podanie podstawowych informacji o charakterze historycznym i merytorycznym
- wykłady wzbogacone są prezentacjami multimedialnymi,
- przewidziany jest także aktywny udział słuchaczy – dyskusje dotyczące prezentowanych zagadnień.

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Warunkiem otrzymania oceny jest zaliczenie treści wykładu. Zaliczanie przeprowadzone jest w sposób ustny lub pisemny i polega na:

- odpowiedzi na trzy zadane przez prowadzącego pytania, które dotyczyć będą zagadnień poruszanych na wykładach
- umiejętność racjonalnej argumentacji

Lektury podstawowe:

Copleston F., *Historia filozofii*, Warszawa 1998. (różne wydania)

Reale G., *Historia filozofii starożytnej*, tłum. Edward Iwo Zieliński, Lublin 1993 (tom I – V).

Tatarkiewicz W. *Historia Filozofii*, t. 1-3, Warszawa, różne wydania.

Lektura uzupełniająca:

Ayer A. J., *Filozofia w XX wieku*, tłum. T. Baszniak, Warszawa 2000

Abbagnano N., *Storia della filosofia*, v. 2, Torino 1982

Filozofia współczesna, red. Z. Kuderowicz, t. I–II, Warszawa 1990

Gadacz T., *Historia filozofii XX wieku*, t. 2, Kraków 2009.

Hirschberger J., *Geschichte der Philosophie. Neuzeit und Gegenwart*, Freiburg-Basel-Wien 1981.

Kuderowicz Z., *Filozofia nowożytnej Europy*, Warszawa 1989.

Michalski K., *Heidegger i filozofia współczesna*, Warszawa 1978

Miś A., *Filozofia współczesna. Główne nurty*, Warszawa 1998.

III. Dane wypełniane przez koordynatora sylabusu (tylko do dokumentacji)

Obciążenie DOKTORANTA pracą:

(całkowity nakład pracy doktoranta potrzebny do osiągnięcia efektów w godzinach oraz punktach ECTS (1 pkt ECTS odpowiada 25–30 godzin pracy doktoranta z udziałem nauczyciela oraz bez udziału nauczyciela))

<i>Forma aktywności doktoranta</i>	<i>Średnia liczba godzin pracy doktoranta</i>
<i>Godziny kontaktowe wynikające z planu</i>	<i>30 godzin</i>
<i>Pozostałe godziny kontaktowe</i>	<i>5 godzin</i>
<i>Praca własna doktoranta</i>	<i>10 godzin</i>
<i>Razem</i>	<i>45 godzin</i>

Podpis koordynatora sylabusu

O. dr hab. Marek Urban CSsR

Podpis prowadzącego